

Kapitola 22

Měla jsem s Timem jedinou hodinu, tu poslední – angličtinu. Ve třídě nebyl stanovený zasedací pořádek, ale prakticky všichni jsme seděli na stejných místech, která jsme si vybrali první den. Mně patřil pravý zadní roh vedle Tima.

No, dnes se ze mě stane příkladná studentka. Ryan Watkins si bude muset najít jiné místo, protože já zabírám to jeho. V první řadě, přímo uprostřed. Tam mě nikdo rušit nebude.

„Tak se mi zdá, že tu někdo chce podlézat, aby napravil dojem ze svého oslnivého vystoupení,“ ozval se Ryan a hodil své věci na svoji – škrtnuto – na moji lavici. „A teď se klid z mého místa.“

„Rozhodně potřebuju zapracovat na své známce,“ řekla jsem mu. „Ty to tu zvládáš skvěle, tak si jdu pro inspiraci.“

„Vypadni, Emily.“

Vypadal kvůli tomu pitomému místu velmi rozčileně, ale já jsem mu nehodlala ustoupit. Tentokrát ne.

Odsunula jsem jeho věci na kraj lavice. „Asi jsi měl přijít dřív.“

„Ty jsi tak otravná,“ remcal, ale vzal si své věci a přesunul se do lavice vedle mě.

„No vidíš, ani to nebolelo?“ řekla jsem mu. „A teď můžeš strávit celou hodinu vedle mojí maličkosti.“

„To se mám.“

Mrkla jsem na něj, ale on obrátil oči v sloup.

Cítila jsem se vepředu divně. Každý, kdo vešel do třídy, se na mě podíval. Nebyli zvyklí vídat mě tady. Vždycky jsem se snažila uklidit se co nejdál z dohledu profesorky Hellerové, ale stejně mě pokaždé okřikovala, že se bavím. To se prostě stává, když sedíte vedle objektu svého zájmu – jednoduše se s ním bavíte, kdykoliv se naskytne příležitost. Vedle Ryana tenhle problém rozhodně mít nebudu. Očima jsem visela na dveřích, kterými všichni vcházeli, ale když jsem zahlédla Tima, rychle jsem sklopila zrak ke knize.

Zajímalo by mě, zda byl zklamaný, že nesedím vedle něj, ale pak jsem si připomněla, že je mi to fuk. Skončila jsem s ním.

„Em,“ zavolal. Měla jsem pocit, že se mi zastavilo srdce, i když vím, že je to technicky nemožné, když zcela očividně žiju a dýchám. Proč mě Tim nemůže nechat truchlit v klidu? Už se rozhodl. Nechce a mě a já s ním zase nechci jen tak klábosit. Rychle jsem se obrátila, abych se dala do řeči s člověkem, co seděl za mnou.

Náhoda tomu chtěla, že to byl Cody Burns. Pohledný, oblíbený, urostlý Cody, který byl čistě náhodou taky bývalým přítelem Amandy.

„Měli jsme domácí úkol?“ zeptala jsem se a věnovala mu ten nejzářivější úsměv. Jistě, tohle flirtování bylo jen kvůli Timovi,